

6. in glo. super verb. tale, & dicam inf. eo. c. dilectus. ¶ Re-
 7 a llat videre eum, an omni casu promouens scienter, vel actū
 scienter agens contra ius videatur dispensare. Dic q̄ aut ad
 validitatem actus exigitur dispensatio, aut exigitur absolu-
 tio, aut exigitur sola simplex approbatio. Si exigitur dispē-
 satio, dic q̄ quandoque ignoranter facit, & non v̄ regula-
 riter dispensare, vt hic, fallit nisi esset error communis, &
 talis quem si sciuisset, verisimiliter dispēsasset, quia talis p̄
 motio maxime in non subiecto legib. habetur pro dispensa-
 tione, quo ad validitatem gestorum, vt l. Barbarius. ff. de
 off. præt. vbi de hoc per Bar. ff. de re iud. l. quidam consu-
 lebant, vbi ponit hæc verba Inno. Quandoque non promo-
 uit scienter, sed actum alium gessit scienter contra ius, b
 quandoque actus ille non sonat in actum positium, sed in
 pati, & negatiuum, vt quia ab inhabili audit missam vel p̄-
 curationem recipit. Et quia in talib. non exigitur iudicialis
 inquisitio, vel examinatio, quamuis attendendum sit a quo
 missa audiatur. 44. di. c. commensationes. & dic, q̄ non vide-
 tur dispēsare. Idem si post eius visitationem patiat eum
 esse in ecclesia, quia hoc non est aliquod agere. & est causa,
 quia dato, q̄ aliquo casu agere affirmatiuum inducat dispē-
 sationem, non sic actus sonans in pati, & negatiuum, quia
 talis actus non est tantæ uirtutis in exprimendo consensu
 & voluntate dispensandi, quantæ est actus affirmatiuus, vt
 dicit no. gl. de const. in c. cum accessisset, & Inno. de ref. spo.
 c. olim, il. 4. in fin. gl. magnæ suæ, vbi dicit q̄ licet per actum
 affirmatiuum colam iudice a quo, quis videatur ab appel-
 latione recedere, de ap. c. sollicitudinem, de of. del. c. relatū.
 non per actum sonans in pati, quod perpetuo not. quia est
 valde notandum. Item quia in talib. actibus regulariter nō
 intercedit causæ cognitio. Quidam sunt actus positui sonā-
 tes in agere, vt promouere, vel actum alium affirmatiuum
 facere, & an tunc surgat ex tunc dispensatio, quidā q̄ sic, ex
 quo pōt dispēsare, maxime si null⁹ ex dispēsatione læditur,
 de big. c. super eo. Alii dicunt, & hoc est verum f̄m Inno. q̄
 quandoque super causa dispensandi præcessit aliqua etiam
 summaria causæ cognitio, vt puta super utilitate, vel neces-
 sitate, & promouendo, vel actum faciendo dispensare vide-
 tur, ff. de in ius vocan. l. libertus. & i. q. 7. c. requiritis. S. nisi
 rigor, cum c. seq. sup. de temp. or. c. requiritis. S. ex tenore.
 nec est necessaria alia sn̄a, vel decretum in actu dispensa-
 tionis, licet Hof. & male tenuerit, q̄ non sit dispensatio, ni-
 si exprimat verbum, dispenso, nec vocabūtur hi, quorū
 interest. i. q. 7. c. qm̄ quicquid. quod vltimum no. perpetuo,
 quia in actu dispensationis non exigitur uocatio partis. Alii
 qui tamen dñt necessariam fore sn̄am vel decretum, & vo-
 candi sunt hi, quorum interest, & hoc f̄m Inno. idem in actu
 concessionis priuilegii, vt no. de confir. vti. vel in ut. c. cum
 dilecta. Quandoque non præcessit causæ cognitio, c̄ & tunc
 non inducitur dispensatio in dubio. Hof. dicit hoc quod di-
 cit lo. And. falsissimum, q̄ quidam dixerunt quia hodie cō-
 firmatio, & institutio requirunt causæ cognitionem, vt patet
 de ele. c. si lib. 6. & diligenter examinationem, vt patet
 de elect. c. nihil, quia ex quo ordinat, vel confirmat, videt̄
 de causa inquisiuisse, & consequenter dispensasse, quia om-
 nia præsumuntur solēniter acta, Inst. de fideiuf. s. si. & quia
 præsumendum est pro iudice. de ren. c. in præsentia. Aduer-
 te, q̄ non sufficit causa, & informatio super causa confirmā-
 di, ideo non sequitur ad cōfirmationem, quia extrinsecum
 quid est causa dispensandi a causa confirmandi, ideo confir-
 matio non præsumit causam dispensandi, & si non præ-
 sumit, causam dispensandi, non præsumit etiam dispensa-
 tionem, & hoc verum, nisi aliter appareat de causa. Ad præ-
 dicta facit, q̄ f̄m naturam causæ præcedentis præsumitur
 de postea sequuto, vt not. ff. de susce. tu. l. hæc enim. ff. de ex-
 ce. rei iui. l. ad exhibedum, & no. de ele. c. super eo, & clarius
 tangitur in regula, in penis, per glo. de reg. iur. lib. 6. Quando
 que in actu exigitur absolutio, & dñt Doc. hic, q̄ per actum
 scienter quis excoicatum ordinat, non videtur illum absol-
 uere, quia in absolutione excoicati exigitur certa forma. de
 sen. ex. c. cum desideres, & hoc verum, exopto Papa, vt est
 casus in cle. si Sumus Pontifex, de sen. exc. in dubio autem
 est verum, q̄ ille, cui talia facit, vel cui cōiccat, præsumitur
 non excommunicatus, & sic etiam præsumeretur in dubio
 non defectuoficus, & hoc notab. dñt duo tex. inf. de cle. exc.
 illud. & de priu. cap. cum olim, qui ad hoc sunt boni text. &
 8 hoc teneas, i. quicquid dicat hic Hof. qui tenet, q̄ nunquam
 videtur dispensare, nisi exprimat verbum, dispenso. Quan-

doque in actu exigitur sola approbatio, & tunc dico, q̄ ex
 solo pati, vel agere, vel scribere, ex quo pateat consensus,
 inducitur approbatio, vt patet de his que fi. a ma. par. ca. ex
 ore, ad hoc tex. in cle. attendentes. de sta. re. no. Inn. de offi.
 or. c. cum ab ecclesiarum, vbi si Papa scribat collegio, quod
 eger approbatione, vel admittatur eius syndicus, videtur
 collegium approbare, quæ not. & menti tene. vel dic, q̄ da-
 to q̄ non possit dispēsare quo ad alios propter op. quæ erat
 an dispensare possit, tamen imprimitur quidam color tenē
 9 di, contra quem non potest venire promouens. ¶ Ad tei tū,
 quæ est ergo causa, quare non potest venire contra promo-
 tionem a se factam, & si veniat, quod facit retractatur, & re-
 stituitur promotus? Aduerte quia hæc decr. potest duplici-
 ter intelligi. Primo, q̄ hic qui fuerat reuocatus, agebat peti-
 torio, in quo poterat tractari de iuribus collationis, & re-
 motionis. Et tunc si quæras, quæ est causa? dic q̄ si intelli-
 gitur in casu, in quo non potuit dispensare, vt quia erat illegi-
 timus, oportet q̄ dicatur hanc fore gratiam. Si intelligas
 in casu, in quo potest dispensare, tunc dicas, q̄ vel fecit sciē-
 ter præcedente cognitione super causa dispensandi, & plan-
 num, quia censetur dispensare, vel fecit non præcedente ali-
 qua cognitione super ea, quo casu licet non inducatur dis-
 pensatio, quo ad alios, quo ad scienter tamen promouen-
 dum tenet promotio, q̄ imprimitur quidam color tenendi
 quo ad promouentem, quem tractare non potest ipse, quia
 valet, quo ad eam, & hæc sunt verba Inno. notab. inf. de cle.
 coniu. c. diuersis fallaciis, quod no. perpetuo, vnde dato, q̄
 cum illegitimo hic non potuerit dispensare ad ordines sa-
 cros, ad quos promouens potuit dispensare ad beneficium
 simplex. eo. ti. c. i. lib. vi. vel saltē f̄m ista iura probabile erat
 dubium, an possit dispensare, ideo ex tali collatione scienter
 facta imprimitur quidam color tenendi, a quo sine ordi-
 ne iuris repelli non debet. Et si dicatur, hic non est aliquis
 color, quia ex quo est illegitimus suspensus est, & sic non
 potest suscipere beneficium. Respon. tenere potest in odiū
 male ordinantis, ne sit melior conditionis & c. vt sup. de
 de temp. or. c. vel non est compos, vel refert inter suspensum
 ex post facto, & eum qui ex defectu non recipit executio-
 nem, vt primo non conferatur, secundo sic ex debito iusti-
 tiæ, nō per viam gratiæ, vt inf. dicam. ¶ Possit hic examina-
 ri illa via brocardica, an quis possit venire contra propriū
 10 d pactum, de quo per legistas in l. post mortē, ff. de adop. per
 Doc. de ele. c. nosti, & de cle. coniu. c. diuersis. 55. di. c. peni-
 tens, potest secundo intelligi, q̄ hic agebatur possessorio, &
 tunc nō admittitur disputatio super illo, an fuerit legitime
 facta collatio, vel non, & an quo ad proprietatem fuerit legi-
 time remotus vel non, imo ante omnia est restituendus.
 52. q. 1. c. notum. de rest. spo. c. in literis. & si dicas, constat
 istum esse filium sacerdotis, ergo non debet restitui, nec
 in priuatione seruari ordo iuris, de diuor. c. significasti, inf.
 eo. c. quoniam, dic q̄ imo seruandus ordo erat, ex quo de
 dispensatione contendebat, supra de ele. c. dudum, il. 2. iō
 fuit illegitime priuatus. vnde vel intellige, q̄ priuatio fuit
 extrajudicialis, vel si fuit iudicialis, non fuit ex causa nota-
 ria, & talia causant possessorio, secus si ex causa notoria,
 vel probata, quia priuatio iudicialis tunc non dat possessio-
 rium, vt not. de restitutio. spoliatorum. cap. cum venissent,
 & ibi dixi plene. Ad secundum contrarium, quod videri
 iniquius, quod prouisus ignoranter illegitimus ad be-
 neficium restituatur eo priuato, dicit glos. q̄ hic est gratia,
 & sic fuit gratia in duobus, primo in eo, quod non potest
 remoueri dato, q̄ fuerit promotus illegitimus scienter, se-
 cundo in eo, q̄ promotus ignoranter non potest remoueri,
 &

A D D I T I O N E S.

- a ¶ Scienter. Adde Rom. conf. 216. late Old. conf. 325. cum quatuor seq.
 b ¶ Contra ius. Adde Pet. de Anch. conf. 146.
 c ¶ Causæ cognitio. Hęc distinctio, an præcedat causæ cognitio, vel nō, procedit
 in inferiore a Principe. Sed in Principe etiam si non præcedat causæ cognitio
 promouendo aliquem inhabilem censetur dispensare, vt concludit D. Abba. in
 c. fraternitati, in 2. col. inf. de schif. Doct. in l. quidam consulebant, ff. de reg. iur.
 cum alie. per Fel. in c. præterea, co. 3. de test. & in cap. nonnulli in prin. co. 16. 4.
 fa. inf. de recri. & ratio est, quia in principe sufficit voluntas, vt no. Inno. in c.
 cum ad monasterium, de sta. mo. Seb. Sap.
 d ¶ Contra proprium factum. An quis possit venire contra factum suum, vide
 Ale. & Do. la. in l. si donatione, colum. pe. C. de colla. remissus per Fel. in c. 2.
 in 3. col. inf. de exc. Alex. in conf. 138. co. pe. vol. 2. & vnum casum, in quo quis
 potest venire contra factum suum, ponit Pau. Caf. in l. & heredi, s. filiafa. col.
 2. ff. de pac. alium ponit Abb. in c. intellecto, de iureiur. de Rege, qui alienauit in
 preiudicium regni, potest enim tunc venire contra factum suum, etiam si iuraf-
 set illud obseruare, vt tenet Car. in conf. 136. col. 4. Seb. Sapia.